

Arrest

nr. 97 395 van 19 februari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 5 februari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 januari 2013.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. MISSORTEN en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Afgooye en te behoren tot de clan Geledi.

U werd op X geboren te Afgooye uit een moeder die tot de Abgal-clan (< Hawiye) behoort en een vader die Geledi is en u groeide op in de wijk Dhagahtuur in Afgooye. Een militie van Al-Shabaab onder leiding van een man genaamd D.(...) kwam zich vestigen in uw buurt. De 70-jarige militieleider, D.(...) zag u werken en deed u een huwelijksaanzoek. U en uw vader weigerden echter het huwelijksaanzoek. Nadien stuurde de 70-jarige militieleider D.(...) militieleden naar u toe. U werd – ongeveer in 2010 -

meeegenomen, geslagen en gedurende 4 dagen seksueel misbruikt door militieleider D.(...). Aangezien er gevechten plaatsvonden tussen Al-Shabaab en het leger slaagde u er in te ontsnappen. Uw vader besloot u omwille van veiligheidsredenen naar Mogadishu te sturen. Op 10 december 2010 verhuisde u naar Mogadishu alwaar u introk bij uw tante langs vaderszijde (< Geledi) in de wijk Sinai. Tijdens uw verblijf in Mogadishu vernam u dat uw vader werd vermoord door de man die u verkracht heeft, militieleider D.(...), aangezien hij uw vader verweet dat hij u had helpen ontsnappen. Na een verblijf van 6 of 7 maanden in Mogadishu besloot u in een u onbekend jaartal Mogadishu te verlaten en naar Kenia te reizen. In Kenia vestigde u zich bij een verwante langs moederszijde op een u onbekende plaats in Kenia. Tijdens uw verblijf in Kenia regelde uw oom een huwelijk op afstand met Abdi Ali Mohamed (< Abgal > Hawiye) die op dat moment in Mogadishu verbleef. U verbleef een u onbekend aantal maanden in Kenia waarna u per auto naar Oeganda reisde. U verbleef in Oeganda op een u onbekende plaats en woonde in bij een verre verwante voor wiens kinderen u zorgde. U verliet Oeganda met een vlucht van een u onbekende luchtvaartmaatschappij en arriveerde in België. Op 14 december 2012 vroeg u asiel aan op de luchthaven van Zaventem nadat u niet in het bezit bleek van enig (reis)document (zie verslagen van de Federale Politie van de luchthaven van Zaventem dd. 14 december 2012 nrs. PA/479/GC en BN/6411/12). Na uw aankomst in België verliet uw moeder, A.(...) A.(...), Somalië en vluchtte ze samen met uw halfzus langs moederszijde, S.(...), naar Ethiopië.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de door u ingeroepen "vrees voor vervolging" in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie kan volgende bedenking worden gemaakt. U heeft het niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten.

Ten eerste laat uw geografische kennis over uw beweerde geboorte- en woonplaats Afgooye in het bijzonder en over Somalië in het algemeen te wensen over.

Hoewel u verklaarde dat u geboren werd in Afgooye (p. 3) op 10 februari 1982 (p. 4) en verklaarde uw gehele leven in Afgooye te hebben gewoond (p. 8) tot u op 10 december 2010 naar Mogadishu verhuisde (p. 4) is het merkwaardig dat u, gevraagd naar namen van dorpen in de onmiddellijke omgeving van Afgooye (p. 8), spontaan slechts één dorp, meer bepaald Mubarak, bij naam kon noemen (p. 8) hetgeen toch erg weinig is. Op de verschillende geografische kaarten waarover het CGVS beschikt, en waarvan kopieën werden toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt bovendien het door u genoemde dorp genaamd Mubarak geheel onvindbaar in de onmiddellijke omgeving van Afgooye. Gevraagd of u het door u genoemde dorp Mubarak kon situeren (p. 9) verklaarde u van niet (p. 9). Wanneer de interviewer van het CGVS u vervolgens herhaaldelijk vroeg of u steden in de onmiddellijke omgeving van Afgooye kon benoemen (p. 8) antwoordde u eerst ontwijkend (p. 8), vervolgens ontkennend (p. 8) en tot slot zei u 'Shabelle Hoose' (p. 9) hetgeen echter de naam is van de administratieve regio waarbinnen Afgooye is doch geenszins de naam van een stad in de onmiddellijke omgeving van Afgooye zoals blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier. Hoewel u nadien verklaarde dat Mogadishu gelegen is op 1,5 uur rijden per voertuig van Afgooye (p. 9) en u bovendien verklaard had dat u op 10 december 2010 naar Mogadishu verhuisde (p. 4) kon u echter geen enkel dorp of stad benoemen die gelegen zou zijn tussen Afgooye en Mogadishu (p. 9). Hoewel u verklaarde dat de rivier genaamd 'Shabelle' doorheen de stad Afgooye stroomt (p. 8) kon u echter geen enkel ander dorp of stad benoemen die eveneens aan de Shabelle-rivier zou gelegen zijn (p. 10). Bovendien is het merkwaardig dat u verklaarde volgende termen – die u werden voorgelezen door de tolk - niet te kennen dan wel verkeerd toelichtte hoewel het hier telkens dorpen betreft die zich in de onmiddellijke omgeving van Afgooye situeren: Buulo Kuraari (p. 13), Jeeran (p. 13), Doon Aw Surre (p. 13), Dhajalokh (p. 13), Jambaluul (p. 13), Hantiwadaag (p. 13), Laantabuul (p. 13), Saabid (p. 13), Lafagaal (p. 14), Abbannaale (p. 14), Ballow (p. 14), Doon Weyne (p. 14), Maguurto (p. 14), Buulallow (p. 14), Maguurto Baalgarri (p. 14), Gumarrey (p. 14) en Cumar Beerre (p. 14) (zie informatie in administratief dossier). Tot slot is het merkwaardig dat u, hoewel u verklaarde op 10 december 2010 naar Mogadishu te zijn verhuisd (p. 4) en vervolgens 6 of 7 maanden in Mogadishu te hebben gewoond (p. 4) schijnbaar niet kon antwoorden op de vraag hoe Mogadishu wordt genoemd door de Somaliërs (p. 6) hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de populaire naam voor Mogadishu 'Xamar' luidt.

Ten tweede laat uw socio-politieke kennis over uw beweerde geboorte- en woonplaats Afgooye in het bijzonder en Somalië in het algemeen te wensen over.

Hoewel u verklaarde dat u geboren werd op 10 februari 1982 (p. 4) verklaarde u noch het jaartal (p. 11) noch uw leeftijd (p. 11) te kunnen schatten wanneer de burgeroorlog in Somalië uitbrak (p. 11) hoewel er toch van uitgegaan kan worden dat dit een ingrijpende gebeurtenis in uw leven was. U kon

evenmin toelichten wat de oorzaak was van de uitbraak van de burgeroorlog (p. 11), u kon de omstandigheden van de aanvang van de burgeroorlog niet toelichten (p. 11) en u verklaarde niet te weten wie er precies tegen elkaar vocht bij het begin van de burgeroorlog in Somalië (p. 11). Wanneer u gevraagd werd wie sinds de uitbraak van de burgeroorlog in 1991 achtereenvolgens Afgooye controleerde (p. 11) en of u in dit verband de namen kon geven van krijgsheren, groeperingen, milities en politici (p. 11) die Afgooye achtereenvolgens controleerden kwam u niet verder dan te stellen dat eerst de regering controleerde (p. 11), later Al-Shabaab (p. 11) en momenteel de legers van Afrikaanse en internationale troepen de controle namen over Afgooye (p. 11). Wanneer de interviewer van het CGVS u hierop vroeg of u, naast Al-Shabaab, namen kon geven van krijgsheren, milities en groeperingen die Afgooye controleerden in de loop van de burgeroorlog (p. 11) repliceerde u geen namen te weten (p. 11) doch te weten dat verschillende clans controleerden in Afgooye (p. 11) maar de namen hiervan niet te kennen (p. 11). U kon voorts niet toelichten wanneer Al-Shabaab de controle over Afgooye nam (p. 11) en verklaarde geen enkele krijgshere, militia, groepering of politicus te kunnen benoemen die Afgooye controleerde voor de komst van Al-Shabaab (p. 11).

Ten derde blijkt uit uw gehoor voor het Commissariaat-generaal dat zowel uw clankennis over uw eigen clan, Geledi, over uw beweerde geboorte- en woonplaats, Afgooye, en Somalië in het algemeen bijzonder beperkt is.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u tijdens uw gehoor voor het CGVS herhaaldelijk verklaarde dat uw moeder tot de Abgal-clan behoort (p. 7 en 16) en uzelf tot de Geledi-clan (p. 10) hoewel u in de eerder door u ingevulde vragenlijst van het CGVS daarentegen noteerde dat de clans van uw ouders Habr Gedir en Geledi zijn (zie vragenlijst CGVS dd. 19 december 2012, punt 2.7 en 2.8). Ook verklaarde u tijdens uw gehoor voor het CGVS dat uw echtgenoot, Abdi Ali Mohamed behoort tot de Abgal (< Hawiye) (p. 15) hoewel het door u ingevulde formulier 'Samenstelling van familie' (dd. 19 december 2012) stelde dat uw echtgenoot Habr Gedir zou zijn (punt 5.6). Wat betreft uw verklaringen dat uzelf tot de Geledi-clan zou behoren (p. 10) kan gezegd worden dat het merkwaardig is dat u, gevraagd of Geledi tot een bepaalde clangroep of grotere clan behoort (p. 10) repliceerde "Geledi is de hoofdclan er is niets boven" (p. 10) hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Geledi een clan is van de clangroep Digil. Gevraagd of u ooit van 'Digil' hoorde (p. 10) verklaarde u dat u wel hoorde over Digil en Merifle (p. 10) doch dat u het niet kent (p. 10) en niet weet of Digil en Merifle al dan niet subclans zijn van Hawiye (p. 10). Gevraagd naar namen van clans die verwant zijn met Geledi (p. 10) verklaarde u dat er wel zijn maar dat u ze niet kent (p. 10). Hoewel u beweerde dat u tot de Abujir-subclan van Geledi zou behoren (p. 10) kon u naast uw eigen subclan Abujir geen enkele andere subclan van Geledi bij naam noemen (p. 10). Gevraagd of u subclans van Digil (p. 10) en subclans van Merifle (p. 10) bij naam kon noemen repliceerde u respectievelijk "Ik weet het niet" (p. 10) en "Ik weet er niets van, ik ken geen clans" (p. 10). Gevraagd naar welke clans in Afgooye wonen (p. 10) antwoordde u "Ik weet het niet, er wonen Geledi maar verder weet ik het niet" (p. 10). U verklaarde niet te weten welke clan de grootste [in aantal] is in Afgooye (p. 10-11) en u verklaarde naast de Geledi-clan geen enkele andere clan die Afgooye bevolkt bij naam te kennen (p. 11). Uw verantwoording dat u altijd thuis was en nooit het huis verliet (p. 11) kan echter niet in aanmerking genomen worden aangezien het hier dagdagelijkse en eenvoudige zaken betreft. Bovendien is het merkwaardig dat wanneer de interviewer van het CGVS u de term 'Ajuraan' (p. 12) opwerpt u plotsklaps beweerde dat Ajuraan een minderheidsclan is die in Afgooye leeft (p. 13). Daarnaast verklaarde u slechts 4 subclans van de clangroep Hawiye te kunnen benoemen (p. 6) meer bepaald Sa'ad (p. 6), Salebaan (p. 6), Saruur (p. 6) en Abgal (p. 7). U voegde hier expliciet aan toe niet meer subclans van de clangroep Hawiye te kennen (p. 7). Hoewel u enerzijds herhaaldelijk - en bovendien verkeerdelijk (zie informatie in administratief dossier) - verklaarde dat Sa'ad een subclan is van Abgal (p. 5 en 7) verklaarde u anderzijds niet te weten of Sa'ad al dan niet een subclan is van Abgal (p. 7). Wanneer u werd gevraagd tot welke precieze Hawiye-clan de subclans Salebaan en Saruur behoren (p. 7) kon u dit echter niet toelichten hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de subclans Sa'ad, Salebaan en Saruur allen subclans zijn van de clan Habr Gedir (< Hawiye). Uw onwetendheden op dit vlak zijn merkwaardig aangezien u toch verklaarde dat u op 10 december 2010 naar Mogadishu verhuisde (p. 4), dat u vervolgens 6 of 7 maanden in Mogadishu woonde (p. 4) en dat de clangroep Hawiye de machtigste zijn in Mogadishu (p. 6). Hoewel u verklaarde dat in Mogadishu in hoofdzaak clans van de clangroep Hawiye wonen (p. 6) evenals clanleden van de Dir (p. 6) en Adad (sic) (p. 6) kon u geen enkele subclan van Dir benoemen (p. 7). Gevraagd naar namen van clangroepen in Somalië in het algemeen verklaarde u slechts de door u genoemde clangroepen Dir en Hawiye te kennen (p. 9) en geen andere clangroepen in Somalië te kennen (p. 9). Uw onkunde is frappant gezien uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat het clansysteem in Somalië determinerend is voor de opbouw

van de samenleving en de groepsidentificatie met de clan en de daarmee gepaard gaande loyaliteit de kern vormen van de sociale organisatie.

Het feit dat u ongeschoold en analfabeet beweert te zijn (p. 2 en 16), doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen, omdat de hoger aangehaalde lacunes in uw kennis over Somalië niets te maken hebben met schoolse kennis enigerlei.

Uw onwetendheden ondergraven in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw beweerde afkomst uit Afgooye. Uit voorgaande opmerkingen dient te worden geconcludeerd dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering de Somalische nationaliteit te bezitten. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Het medisch attest van Dr. Walter Lauwers, opgemaakt te Steenokkerzeel op 18 december 2012, dat u voorlegt ter ondersteuning van uw relaas, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen, omdat aan de hand van de in het attest beschreven letsels niet kan worden vastgesteld wie de daders zijn van de door u beweerde opgelopen verwondingen, noch om welke reden en wanneer deze kwetsuren zouden zijn toegebracht.

De hoger vermelde verslagen van de Federale Politie van de luchthaven van Zaventem bevatten een kopie van een Hongaars reispaspoort en een vliegtuigticket, maar deze documenten staan telkens op naam van S.(...) A.(...). Vermits u in het kader van uw asielaanvraag een andere identiteit opgaf, behoren deze documenten u niet toe. U legde geen andere stavingstukken voor die uw echte identiteit zouden kunnen bevestigen.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

U heeft immers tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van het redelijkheidsbeginsel. Verzoekster meent dat zij gezien haar analfabetisme en haar isolatie uit haar gemeenschap nooit de mogelijkheid heeft gekregen enige geografische, sociologische of politieke kennis van haar geboorteland op te nemen. Zij stelt dat zij wel degelijk enige kennis omtrent Somalische clans voor de dag kon leggen. Verweerder zou absoluut geen inzicht hebben inzake de sociale situatie van verzoekster - die zoals de meeste vrouwen gescheiden leefde - en baseert zich aldus op een criterium waarvan het zeer duidelijk is dat het bepaalde leden uit de Somalische gemeenschap uitsluit. Het is volgens verzoekster manifest onredelijk om te stellen dat onvolledige kennis over het Somalische clansysteem een afdoende basis vormt om het hebben van de Somalische nationaliteit af te wijzen.

Verzoekster voert in een tweede middel de schending aan van de motiveringsplicht. Verzoekster stelt dat verweerder in het dossier niet bewijst of Afgooye ook wel degelijk in andere handen was gevallen sinds de uitbraak van de burgeroorlog en verweerder zou de identiteit van dergelijke krijgsheren, groeperingen of milities ook niet aantonen. De afwijzing van de geloofwaardigheid zou minstens dienen aangetoond te worden met de nodige tegenstukken en verweerder blijft hier in gebreke.

In een derde middel voert verzoekster de schending aan van de invulling van het begrip "vluchteling" van artikel 1, A, van het Verdrag van Genève. Verzoekster geeft dienaangaande een theoretische uiteenzetting en verwijst naar het medisch attest van dr. Lauwers en stelt dat zij terecht een gegronde vrees heeft omdat zij fysiek en seksueel mishandeld zou zijn door militielid D. en daarenboven uiterlijke

sporen vertoont van het op haar gepleegd fysiek geweld. Bovendien zou verzoeksters vader vermoord zijn omwille van vermeende hulp die hij heeft geboden na haar ontsnapping uit de handen van D. en Al-Shabaab. Zij stelt voorts dat de meedogenloosheid van groeperingen die Somalië teisteren en terroriseren, niet in het minst die van Al-Shabaab, gekend is tot ver buiten het continent.

In een vierde middel voert verzoekster de schending aan van de invulling van het begrip "subsidiare bescherming" van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekster geeft dienaangaande een theoretische uiteenzetting en stelt dat het gegeven feitenrelaas aangeeft dat er zwaarwichtige gronden zijn om aan te nemen dat wanneer zij terug naar haar land van herkomst wordt gestuurd, zij een reëel risico loopt op ernstige schade, namelijk seksuele en fysieke mishandelingen, in het beste geval, door Al-Shabaab en in het bijzonder Y. D.. De personen die verzoekster hebben ontvoerd en mishandeld zijn immers nog steeds op vrije voeten en zij zal dag in dag uit in angst leven om wederom ontvoerd of mishandeld te worden. Er blijkt ook nergens uit het feitenrelaas dat er lokale of internationale instanties zijn die in staat geacht worden verzoekster effectieve bescherming te kunnen bieden.

2.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft verzoeksters asielaanvraag op individuele wijze onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissing steunt. Verzoeksters asielaanvraag werd geweigerd omdat (i) verzoekster een gebrekkige geografische kennis heeft omtrent de beweerde geboorte- en woonplaats Afgooye in het bijzonder en over Somalië in het algemeen en dit met betrekking tot de dorpen in de onmiddellijke omgeving van Afgooye, de dorpen en steden tussen Mogadishu en Afgooye en de benaming van Mogadishu door de Somaliërs, (ii) verzoekster een gebrekkige kennis heeft van de socio-politieke situatie in de beweerde geboorte- en woonplaats Afgooye in het bijzonder en over Somalië in het algemeen en dit met betrekking tot de burgeroorlog en situatie nadien, (iii) verzoekster een gebrekkige kennis heeft omtrent haar eigen clan en deze in de beweerde geboorte- en woonplaats Afgooye in het bijzonder en over Somalië in het algemeen.

2.3. Het argument dat verzoekster ongeschoold en analfabeet beweert te zijn, doet geen afbreuk aan de vaststellingen van de bestreden beslissing omdat de lacunes in verzoeksters kennis over Somalië niets te maken hebben met schoolse kennis en redelijkerwijze van haar kan worden verwacht dat zij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met haar beweerde regio van afkomst. In zoverre verzoekster haar onwetendheid toeschrijft aan haar geïsoleerde leven als vrouw in Somalië, wijst de Raad erop dat verzoeksters gebrekkige kennis haar dagelijkse leven en omgeving betreft, en dat zij bijgevolg niet louter kan verklaard worden door een patriarchale cultuur.

Waar verzoekster stelt dat zij wel enige kennis omtrent Somalische clans voor de dag kon leggen weerlegt zij haar gebrekkige kennis omtrent de overige elementen inzake haar eigen clan en deze in Afgooye en Somalië niet. Bovendien dienen elementen in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing te worden opgenomen. Uit de informatie die in het administratief dossier werd opgenomen (antwoorddocument CEDOCA SOM2004-004w) blijkt duidelijk dat het clansysteem in Somalië determinerend is voor de opbouw van de samenleving en dat de groepsidentificatie en de daarmee gepaard gaande loyaliteit de kern vormen van de sociale organisatie. Desbetreffend wordt tevens vermeld dat kinderen reeds jong worden ingelicht omtrent de eigen clan en dat de familiale clangeschiedenis steeds opnieuw wordt verteld. Haar vermeende sociale situatie doet hier geen afbreuk aan. Verzoekster gaat eraan voorbij, waar zij stelt dat het onredelijk is van de commissaris-generaal om te stellen dat de onvolledige kennis over het Somalische clansysteem een afdoende basis vormt om het hebben van de Somalische nationaliteit af te wijzen, dat de commissaris-generaal zich baseerde op het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven en die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hebben doen besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoeksters Somalische nationaliteit.

Waar verzoekster aanvoert dat verweerder in het dossier niet bewijst of Afgooye ook wel degelijk in andere handen was gevallen sinds de uitbraak van de burgeroorlog en zelf ook de identiteit van dergelijke krijgsheren, groeperingen of milities niet aantoon, stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing werd vastgesteld dat verzoekster desbetreffend een gebrekkige kennis heeft. Er wordt geenszins gesteld dat de door verzoekster verstrekte informatie niet zou overeenstemmen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beschikt. De Raad is van mening dat de commissaris-generaal terecht besluit dat verzoeksters verklaringen over de

socio-politieke situatie in haar beweerde geboorte- en woonplaats Afgooye in het bijzonder en Somalië in het algemeen ontoereikend zijn. Uit verzoeksters verklaringen blijkt duidelijk dat zij geen weet heeft van het dagelijkse leven bij de aanvang en tijdens de burgeroorlog, terwijl het toch gaat om een gebeurtenis die in haar geheugen gegrift zou staan indien zij werkelijk van Afgooye in Somalië afkomstig was. Verzoekster was dermate vaag en ontwijkend in haar antwoorden zodat de incoherenties wel degelijk vastgesteld kunnen worden om tot ongeloofwaardigheid te besluiten zonder dat het administratief dossier andersluidende informatie bevat. De Raad merkt hierbij op dat de ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het Commissariaat-generaal moet niet bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn.

Het door verzoekster aangebrachte medisch attest van dr. Lauwers, opgemaakt te Steenokkerzeel op 18 december 2012 ter staving van haar asielmotieven doet geen afbreuk aan de ongeloofwaardigheid van verzoeksters beweerde afkomst noch toont het aan dat zij gegronde asielmotieven naar voor brengt. Aan de hand van de in het attest beschreven letsels kan immers niet worden vastgesteld wie de daders zijn van de door verzoekster beweerde opgelopen verwondingen, noch om welke reden en wanneer deze kwetsuren zouden toegebracht zijn. De centrumdokter attesteert dat de littekens op haar rug toegebracht zijn door mensen van de oppositie in 2010 maar dat de oorsprong niet kan geobjectiveerd worden. Een medisch attest kan overigens geen sluitend bewijs zijn voor de omstandigheden waarin verzoekster haar verwondingen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Uit het neergelegde medische attest blijkt echter dat de oorsprong van verzoeksters littekens niet kan geobjectiveerd worden. Dat verzoeksters vader vermoord zou zijn omwille van vermeende hulp die hij heeft geboden na haar ontsnapping uit de handen van D. en Al-Shabaab is slechts een bewering die verzoeksters afkomst geenszins aantoonst en bijgevolg evenmin kan dienen ter ondersteuning van haar asielaanvraag.

De Raad wijst er echter op dat de nood aan bescherming moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats, doch dat het aan de betrokkene is zijn nationaliteit en zijn verblijf in een bepaalde regio aannemelijk te maken. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land kan invoeren of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen. Daartoe onderzoekt de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land/regio dat/die hij beweert te zijn ontvlucht. Voorts wijst de Raad op artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet waaruit afgeleid dient te worden dat regionale verschillen omtrent de veiligheidssituatie in het land van herkomst in aanmerking dienen genomen te worden bij de beoordeling voor het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade. Derhalve is het noodzakelijk dat verzoekster haar afkomst aannemelijk maakt zodat kan worden nagegaan of zij nood heeft aan internationale bescherming.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er aan verzoeksters beweerde herkomst uit Somalië en meer specifiek Afgooye, geen geloof kan worden gehecht, waardoor er evenmin enig geloof kan worden gehecht aan het asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeksters aangehaalde vluchtelingenrechtelijke vrees.

2.4. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar zijn nationaliteit niet volstaan, doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Te dezen dient te worden opgemerkt dat het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen het land van herkomst onontbeerlijk is om uit te sluiten dat verzoeker hetzij afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is hetzij ingevolge een verblijf in een derde land en dit voor de indiening van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot. Verzoekster maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door geen duidelijkheid over haar feitelijke herkomst te verschaffen. Bij gebrek aan elementen betreffende de afkomst van een kandidaat-

vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412).

In de mate verzoekster zich voor haar vraag tot subsidiaire bescherming op haar asielrelaas steunt, dient te worden opgemerkt dat uit wat voorafgaat blijkt dat dit relaas niet geloofwaardig is. Bijgevolg maakt verzoekster ook niet aannemelijk dat zij om de redenen die zij in haar asielaanvraag aanhaalt een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoekster in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het argument dat nergens uit het feitenrelaas blijkt dat er lokale of internationale instanties zijn die in staat geacht worden verzoekster effectieve bescherming te kunnen bieden, is gelet op het voorgaande dan ook niet dienstig.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekster de concrete vaststellingen van de bestreden beslissing die allen steun vinden in het administratieve dossier, niet weerlegt. Deze vaststellingen zijn pertinent en worden door de Raad overgenomen. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen die de Raad beaamt en overneemt. De beslissing staat evenmin in wanverhouding tot de motieven waarop ze is gebaseerd. Verzoekster toont niet aan dat er onzorgvuldig werd tewerk gegaan of dat met bepaalde elementen geen rekening zou zijn gehouden.

Er werden geen gegronde middelen aangevoerd.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

2.6. Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien februari tweeduizend dertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF